



ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Senát Městského soudu v Praze ve složení předsedkyně senátu JUDr. Marie Marková a přísedící Mgr. Jindřich Hruška a Dr. Filip Dostál rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21.listopadu 2012 **t a k t o**:

Obžalovaný

**J. P.,**

nar. xxx, bytem xxx, xxx,

**j e v i n e n , ž e**

- 1) dne 27.6.2011 v době kolem 19:45 hod. v xxx, xxx, v podchodu k tramvajové zastávce xxx xxx, po předchozí vzájemné slovní rozepři, při které mířil poškozenému J. N., nar. xxx, z bezprostřední blízkosti pistolí na hlavu, vystřelil nejméně jednou s rozmyslem na uvedeného poškozeného J. N. v úmyslu jej usmrtit ze své nelegálně držené samonabíjecí pistole zn. Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, výr. číslo xxx, čímž mu způsobil průstřel levé nohy pod kolenem, což si vyžádalo lékařské ošetření ve Fakultní xxx xxx,

**t e d y**: dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem, kdy tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

- 2) dne 27.6.2011 kolem 21:00 hod. v xxx, xxx, v blízkosti výcvikového prostoru xxx xxx, po předchozí slovní rozeprá, s rozmyslem a opětovně v úmyslu usmrtit, nejprve nejméně jednou vystřelil ze své nelegálně držené samonabíjecí pistole zn. Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, výr. číslo xxx, na poškozenou N. L., nar. xxx, čímž jí způsobil zástřel levé horní končetiny, což si vyžádalo ošetření a následnou hospitalizaci ve Fakultní xxx xxx, načež nejméně jednou vystřelil ze stejné zbraně na poškozeného D. Š., nar. xxx, který se jej pokoušel po útoku na L. zadržet, přičemž mu způsobil zástřel v levé horní části hrudníku pod klíční kostí, což si vyžádalo ošetření a následnou hospitalizaci ve xxx xxx nemocnici,

**t e d y :** dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem, spáchal takový čin na dvou osobách a opětovně, kdy tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

- 3) v přesně nezjištěné době ve svém trvalém bydlišti v bytě xxx, xxx, našel samonabíjecí pistoli zn. Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, výr. číslo xxx, kterou spolu s příslušným zásobníkem a s přesně nezjištěným počtem, minimálně 4 kusů příslušných nábojů, do dne 27.6.2011 bez povolení přechovával u sebe a s touto střelnou zbraní spáchal pokus výše uvedených zvlášť závažných zločinů vraždy,

**t e d y :** bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň.

### **č í m ž s p á c h a l**

- ad 1) zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- ad 2) zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. a), h) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- ad 3) přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku.

### **a o d s u z u j e s e**

podle § 140 odst.3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst.1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 (patnácti) let.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku, se obžalovaný pro účely tohoto trestu zařazuje

**do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí** samonabíjecí pistole zn. Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, výr. číslo xxx, se zásobníkem, jedním kusem náboje a jedním kusem nábojnice.

Podle § 228 odst.1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit škodu:

Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Na Perštýně 6/539, Praha 1 ve výši 28.537,- Kč,

Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, pobočka Praha, Bělehradská 130, Praha 2 ve výši 6.062,- Kč.

**O d ů v o d n ě n í :**

Městský soud v Praze, po provedeném dokazování dospěl ke skutkovým závěrům shodným s obžalobou. Obžalovaný v přesně nezjištěné době v místě svého bydliště našel samonabíjecí pistoli zn. Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, výr. číslo xxx, spolu s příslušným zásobníkem a s přesně nezjištěným počtem, minimálně 4 kusů příslušných nábojů a bez povolení si ji ponechal.

Dne 27.6.2011 si pistoli vzal sebou a v době kolem 19:45 hod. v xxx, xxx, v podchodu k tramvajové zastávce xxx xxx, po předchozí vzájemné slovní rozepři, při které mířil poškozenému J. N. z bezprostřední blízkosti pistolí na hlavu, vystřelil nejméně jednou s rozmyslem na poškozeného J. N. v úmyslu jej usmrtit, způsobil mu průstřel levé nohy pod kolenem, což si vyžádalo lékařské ošetření ve Fakultní xxx xxx.

Následně kolem 21:00 hod. v xxx, xxx, v blízkosti výcvikového prostoru xxx xxx, po předchozí slovní rozepři, s rozmyslem a opětovně v úmyslu usmrtit, nejprve nejméně jednou vystřelil ze své nelegálně držené pistole na poškozenou N. L., způsobil jí zástřel levé horní končetiny, což si vyžádalo ošetření a následnou hospitalizaci ve Fakultní xxx xxx. Poté nejméně jednou vystřelil ze stejné zbraně na poškozeného D. Š., který se jej pokoušel po útoku na L. zadržet a způsobil mu zástřel v levé horní části hrudníku pod klíční kostí, což si vyžádalo ošetření a následnou hospitalizaci ve xxx xxx nemocnici.

Obžalovaný v přípravném řízení a shodně u hlavního líčení se hájil zejména tím, že nevěděl, že předmětná pistole byla střelby schopná, že jí použil na zastrašení osob o nichž se domníval, že na něj útočí a neměl v úmyslu někoho zranit. Dne 27.6.2011 pracoval od rána doma, postupně užil 1 tabletu antidepresiva xxx, 2 tablety xxx, vypil 2-3 půllitrové láhve 14 stupňového piva a vykouřil cigaretu marihuany. Kolem 18:00 hod. až 18:30 hod. po předchozí telefonické domluvě s F. F., přezdívkou F., od kterého chtěl koupit marihuanu, odjel MHD k poliklinice xxx. Zde potkal nějakou skupinu 8-10 osob, z níž na něj někdo začal pokřikovat. Nevšímal si jich, ale největší z mužů ve skupince na něj zakřičel : „ty hajzle, chceš do držky“. Z obavy přidal do kroku, nereagoval na nic, a když byl v podchodu, všiml si, že za

ním někdo jde. Proto vytáhl z pravé kapsy bundy pistoli, kterou našel v květnu 2011 doma ve skříni společně se šesti náboji, a která patřila jeho zemřelému dědečkovi, natáhl závěr, otočil se, aby viděl, kdo za ním je, a když zjistil, že je to dvojice mužů ze skupinky včetně toho, co mu nadával a chtěl jej zbít, vystřelil do země, neboť se mu zdálo, že se za ním rozbíhají. Při výstřelu na nikoho konkrétního nemířil. Popřel, že by svědka N. ohrožoval ze vzdálenosti půl metru pistolí, či že by se po jeho výzvě ve smyslu, ať jej tedy zastřelí, otočil s tím, že mu takové nuly za to nestojí.

Odešel na tramvajovou zastávku a odjel na konečnou v xxx, kde vystoupil a šel na domluvené místo setkání s F. Místo nemohl najít, když se potkali, koupil od něj za 2.000,- Kč marihuanu a F. mu nabídl, aby se k nim přidal, že nedaleko grilují se známými a na kole odjel koupit další alkohol. Obžalovaný se přidal ke skupince F. známých, jednalo se asi o pět lidí, společně si povídali, dali mu ochutnat i maso a on jim jako protihodnotu nabídl jointa. Obžalovaný vypověděl, že si nevzpomíná, že by někomu při grilování ukazoval zbraň, nebo mluvil o tom, že když ho někdo našteve, tak ho klidně střelí, a že před chvílí jednoho člověka postřelil do nohy u pošty. Lidé ze společnosti jej začali vyhánět, nerozuměl tomu, dostal strach a tak, když byl asi 5 metrů za nimi, znovu vytáhl pistoli, natáhl závěr a aniž by na někoho mířil, vystřelil pro výstrahu vpravo od skupinky do křoví. Obžalovaný připustil, že možná zbraň ještě jednou natáhl. Asi po půl minutě jeden z přítomných mužů na něj zařval: „ ty hajzle, tys ji střelil“, vyběhl za ním a povalil ho na zem, kde do něj kopal, poté přijela policie.

Obžalovaný tvrdil, že po nález zbraně ji zkoušel, dvakrát vystřelil do vzduchu z balkonu v bytě na xxx, zbrojní průkaz nikdy neměl. Pistoli si vzal z obavy o svou bezpečnost, neboť jel do oblasti xxx, kde vyrůstal a kde byl již mnohokrát napaden. Neměl předem rozmyšleno, jak zbraň v případě napadení použije, nechtěl však na nikoho střílet, nevzpomíná si, že by vystřelil potřetí.

U hlavního líčení obžalovaný vypovídal obsáhleji, zejména kladl důraz na své pocity ohrožení, zopakoval, že nechtěl nikomu ublížit, natož někoho zavraždit a poškozeným se omlouval. Uvedl, což poškození potvrdili, že jim již škodu uhradil z výdělků a z výtěžku prodeje vybavení svého studia.

Ke skutkům obžaloby uvedl: celý víkend, až do pondělí 27.6.2011 do 16té hod. pracoval, byl v kontaktu s kolegy z práce. Po obědě si dal dvě piva a zbytek marihuany, který našel. Uváděl, že tím chtěl uzavřít práci na několika projektech, na nichž pracoval, jinak marihuanu nekouřil. Potom zavolal sv. F. a standardní domluvou se zeptal, zda má u sebe marihuanu na prodej. F. ho pozval k hospodě xxx xxx, odkud mu měl obžalovaný zavolat a on mu řekne, kde se sejdou. Obžalovaný uvedl, že asi před 14ti dny, když vyklízel byt po dědečkovi, našli s matkou malou pistoli, o které nikdo z nich nevěděl, jen děda říkal, že měl na chatě nějakou poplašnou pistoli, matka ji nechala ležet na stole. Obžalovaný vypovídal, že před cestou do xxx, si vybavil, že zde byl minimálně patnáctkrát až dvacetkrát napaden a okraden, má několikrát přeražený nos, vykloubenou krční páteř, měl otřes mozku, byl v bezvědomí. Měl strach, že se mu může v xxx něco stát, tak si vzal do kapsy pistoli a jel k poliklinice xxx, kde se dá přestoupit na tramvaj směrem k hospodě xxx

xxx. U polikliniky xxx je mýtiny s trávou, kolem ní cestička, která vede do podchodu, kudy se jde na tramvaj. Na mýtině viděl zhruba dvacet lidí, jak sedělo v kroužku na trávě, křičeli, pili a byli veselí. Nevšímal si jich, jeden se zvedl a ptal se ho, zda má cigaretu. Odpověděl, že nemá a muž řekl - „nekecej, ty sráči, dej mi cigáro“, odbyl ho slovy „jdi do háje, nebo jdi do hajzlu“ a pokračoval dál. Měl strach, protože v tomto místě již byl kvůli cigaretám přepaden. Muž, který na něj křičel, s druhým, menším mužem, ho pronásledovali svižnou chůzí do podchodu, kde bylo šero. Obžalovaný byl přesvědčen, že jeden z nich držel v ruce nějakou lesklou zbraň, nůž nebo boxer a chtěli ho zbít. Měl strach o život, vyndal pistoli z kapsy, nabil ji a střelil k zemi, napravo od místa kde stáli a vyšel na tramvajovou zastávku, odkud asi za dvě minuty odjel tramvají. Stále se obával, že muži si zavolají další kamarády z hloučku.

Tramvají odjel na konečnou stanici, kde očekával F., zavolal mu, F. mu vysvětlil kam má jít, kde mu prodá marihuanu. Když se setkali, byl F. připraven k odjezdu na nákup rumu, prodal mu marihuanu za 2 tis. Kč, kterou potom našla policie a odjel. Řekl mu, že „tam dole“ jeho kamarádi grilují, ať tam na něj počká. Obžalovaný sešel ke grilujícím, poznal sv.Š., kterého zná od dětství. Někdo řekl, že jim vykoupil kompletně jejich dealera a nabídl mu grilované kuřecí maso. Chtěl se nějak odvděčit, tak řekl, že ubalí jointa, s čímž souhlasili. Seděli u ohně, on se bavil se dvěma hochy, dvě dívky seděly na konci, on se s nimi nebavil. Obžalovaný dále vypovídal, že „potom nějaká porucha paměti...zatemnila pár vteřin nebo minut“ stál na kopečku v podřepu, před ním bylo husté křoví a dole na něj křičela skupina lidí, ať odejde, že je hajzl. Nedokázal pochopit, co se stalo, tak znovu vytáhl zbraň a varovně vystřelil do křoví. Pár vteřin na to zjistil, že tam měla ruku poškozená L., protože seděla na místě, které zakrýval keř. Nevěděl vůbec, zda pistole je ostrá nebo slepá. Až v momentě když na něj ostatní začali „řvát“ : „ty hajzle, ty jsi ji střelil do ruky“. Během chvíle se na něj největší ze společnosti vrhl, povalil ho na zem, začal do něj kopat, křížit ruce. Přitom mu vzal pistoli, něco s ní dělal a držel ho tam a kopal do něj asi pět, deset minut než přijela policie. Policisté ho spoutali, taky do něj kopali, říkali „ty hajzle, ty střílíš po lidech, tak na“ a zhruba dvacetkrát do něj koplí vší silou kanadami. Měl podlitiny na celém těle a naražené žebro.

Obžalovaný dále odpovídal na dotazy. Uvedl, že kromě marihuany měl dvě piva, a léky, které bere dlouhodobě. Tvrdil, že byl přesvědčen, že muž v podchodu měl něco blýskavého v ruce a řekl to hned ten den, kdy byl zatčen, ale vyslychající komisař „řval a nadával“ mu, proč to nezopakoval v přípravném řízení ve výpovědi obviněného, neví, nebyl schopen si vzpomenout na všechny detaily. K otázce na rozdílné popisy obou rozhodných událostí v přípravném řízení a před soudem, obžalovaný uvedl, že u soudu vypovídal spontánně tak, jak si na to po roce vzpomíná.

Domněnka, že zbraň, kterou našel je poplašná zbraň, opírá o sdělení dědy, že má na chatě poplašňák a z toho, jak ji po nález v bytě zkoušel. Zbraň našel začátkem května a do 27.6.2011 s ní nikam nešel. V nalezené pistoli byl zasunutý plný zásobník se šesti náboji, ten prohlédl a dal zpátky. Vyšel na balkon a vystřelil do vzduchu.

Závěr natahoval pokaždé, počet patron v zásobníku odhadl podle drážky, která tam byla, při střelbě z balkonu do vzduchu, si nevšiml, že by došlo k pohybu pistole. Neví, co je to bicí kohout a kde se dala pistole zajistit. Přestože byl přesvědčen, že pistole je poplašňák, měnil sklon zbraně, protože viděl v televizi případy, kdy z bezprostřední blízkosti poplašná zbraň může způsobit těžká poranění, toho se obával, tak vždy střílel dolů nebo do křoví, ale nikdy ne na osoby.

**Ke skutku 1)** vypovídal, že jdou za ním dvě osoby, věděl hned potom, co prošel kolem té skupinky. V podchodu se dostali do pozice, kdy on byl u východu a oni vbíhali do podchodu, mohli být vzdáleni dvacet nebo patnáct metrů. Podchod má nízký strop, v rohu bylo příšeří, střelil do země. Co měli ti dva na sobě, neviděl, ani je samotné zřetelně neviděl, jen že ten jeden byl dvakrát větší než já on. U kterého z nich viděl v levé nebo v pravé ruce něco blyštivého, o čemž se domníval, že to je nůž nebo boxer, neví, muži stáli za sebou, věděl, že jsou to osoby, které na něj předtím „agresivně řvaly a vydaly se s jasným úmyslem ho v podchodu napadnout, zmlátit, možná dobít k smrti“. Pistoli měl v pravé kapse bundy zapnuté na zip. Několikrát se otáčel dozadu, viděl, že za ním jdou, že spěchají, takže přidal do kroku, a když došel skoro ke schodům, rozeplnul kapsu, vzal zbraň, otočil se a vystřelil dolů, směrem do dlaždic. V podchodu byly dlaždice něco mezi mozaikou a mramorem. Kam šla střela, kterou vystřelil, neviděl, před výstřelem střelnou zbraní nehrozil. Pistoli vyndal z kapsy a rovnou vystřelil, měl strach o život, že by mu mohli pistoli vzít a zastřelit ho s ní.

**Ke skutku 2)** uvedl, že v okamžiku kdy střílel, byl v podřepu hlavně proto, že tam bylo roští, kterým se dalo projít jen, když se člověk skrčil. Osoby, které na něj křičely, byly zhruba tři, čtyři metry daleko, přibližovaly se. Kluci byli v popředí, dívky se nehýbaly, seděly vzadu a kluci začali vystupovat k němu. Všichni byli v hloučku, křoví bylo úplně mimo, hlouček přítomných viděl škvírou. Vzápětí obžalovaný uvedl, že škvírou v křoví viděl dva kluky, ale všude kolem napravo, nalevo i nahoře bylo neprostupné roští, poškozenou Limberkovou neviděl vůbec. Střelil do křoví, kde nikdo nebyl. Vystřelil jenom jednou a ostatní začali „řvát“ „ty hajzle, tys ji postřelil“, byl v šoku, ne z toho, že ho jeden z mužů začal bít, ale z toho, že postřelil poškozenou. Nevnímal kopání a co se dělo kolem něj se zbraní. Není pravda, že řekl před policisty, že pokud by nebyl odzbrojen, střílel by dál, nebylo to možné, protože v pistoli nebyly další náboje. Vystřelil dva výstřely, jeden v podchodu, druhý nedopatřením na paži pošk. L. a neví, jak padl další výstřel, je přesvědčen, že k tomu výstřelu došlo, když ho poškozený držel na zemi, kopal do něj, snažil se mu pistoli vzít a pak ji pravděpodobně zmáčknul a asi se střílel sám. Nevěděl, že při střelbě, vypadávaly vystřelené nábojnice, to četl až ve spise.

Ze skupiny mládeže, která seděla u grilování, dva muži za ním šli před i po střelbě a po střelbě největší z nich vyběhl za ním nahoru. K dotazu, proč v době, kdy klečel, vytahoval pistoli, obžalovaný odpověděl, že situaci vnímal jako neznámý dav lidí, který se na něj hrnul, agresivně křičel a začal se na něj tlačit. Tak jediné na co si vzpomněl, byla pistole v kapse, že vystřelí do vzduchu a že ho nechají v klidu odejít a nebudou ho pronásledovat. Nepamatuje se, jakým způsobem odcházel, zda

popředu nebo pozadu. V podřepu byl, aby viděl, co se děje, ze stoje nebylo vidět dolů, byl vidět oheň, ale lidé nebyli vidět přes křoví.

Obžalovaný dále uvedl, že přes obavy z napadení v xxx, sem jezdil kupovat marihuanu, dealeři, které znal, byli z xxx. Popsal další útoky, kterých byl účasten a při nichž byl napaden. Útokům se nikdy nebránil, snažil se chránit hlavu, jednomu útoku na něj v r. 2006 byl přítomen sv. Š.

U ohně nikomu zbraň neukazoval, že o tom svědci mluví, si vysvětlit nedokáže.

Svědci A. P., matka obžalovaného a M. P., jeho bratr, vypovídali toliko k osobě obžalovaného. Svědkyně P. potvrdila výpověď obžalovaného o okolnostech nálezů zbraně. Ke skutkům ad 1,2 obžaloby svědci nevypovídali. Oba svědci, tak jako obžalovaný uvedli, že ve škole byl obětí šikany a v pozdějším věku i jiných střetů.

Svědka M. Š. uvedl, že asi týden před střelbou byl u něj J. P. a svěřil se mu, že našel pistoli po dědečkovi, tu si však nevyzkoušel, údajně ji měl na zastrašení, kdyby se jej zase někdo snažil okrást. S obžalovaným se bavili o nábojích do pistole, obžalovaný říkal, že nemá náboje, nechtěl, aby mu je sehnal, nebo jestli o nich neví. Dodal, že obžalovaný občas kouřil marihuanu, jak si ji opatřoval neví, F. F. zná, neví, že by se u něho dala sehnat marihuana. Věděl, že obžalovaný byl účasten rvačky, kterou šetřila policie a která se týkala M. T.

### **Svědci ad 1)**

Výpověď svědka J. N. byla u hlavního líčení čtena, svědek dne xxx zemřel. Svědek vypověděl, že dne 27.6.2011 se sešel na xxx xxx se svými známými M. a R., kteří zde byli se skupinkou dalších asi 10 až 15 lidí. Společně popíjeli alkohol. Kolem 19:00 hod. šel kolem nich nějaký kluk, který je začal verbálně napadat slovy, že jsou bezdomovci, feťáci atd. Svědek k němu přistoupil, neboť se ho jeho slova dotkla a zeptal se ho, zda chce napít, nebo cigaretu, a když mu neodpověděl, poslal jej pryč a odešel od něj. Asi po 20 vteřinách se neznámý objevil vedle svědka a namířil mu na hlavu a krk ze vzdálenosti cca půl metru pistolí. N. ho vyzval, aby ho tedy zastřelil, ale pachatel udělal dva kroky zpět, pistoli si zastrčil do bundy či vesty a se slovy, že takoví lidé mu za to nestojí, odešel směrem k podchodu. N. po nějaké chvíli vyrazil za ním následován R. (P.). V podchodu, když byli od sebe asi 5 metrů, se pachatel z ničeho nic otočil a beze slova na něj vystřelil, zasáhl ho do nohy a dál na něj mířil. Svědek se ze strachu schoval za zeď a po 20 až 30 vteřinách zjistil, že útočník je pryč. N. dále popsal pachatele, na kterém jej upoutaly ušpiněné prsty, i zbraň. Neví, zda pachatel střílel i po R. K ošetření byl převezen do FN xxx s průstřelem levé nohy těsně pod kolenem.

Ostatní svědci byli u hlavního líčení slyšeni, jejich výpovědi byly shodné s výpověďmi v přípravném řízení.

Svědék R. P. uvedl, že byl inkriminovaného dne společně s N., L. F., J. K., D. K. V., M., V., J. a M. na xxx xxx. Společně konzumovali pivo a víno. Kolem 20:00 hod. šel kolem nich nějaký muž, který z ničeho nic směrem k nim ukázal prostředníček. Svědek se ho zeptal, co se děje, na což mu muž odpověděl, že sedí v kruhu jako feťáci, vytáhl z bundy nebo mikiny pistoli a začal s ní na ně mířit s tím, že je všechny postřelí. Svědek P. se mu vysmál, zbraň vypadala jako hračka. Neznámý zbraň schoval se slovy: „Šetřím si kulky pro jiné zmrdy“. V tom okamžiku k němu přišel N. a nabídl mu cigaretu a pivo, což muž odmítl, a když odcházel směrem k podchodu, ještě jim vulgárně nadával a vyhrožoval. Svědek P. šel společně s N. za ním, pokřikoval na něj nadávky a vyhrožoval mu. Když jej došli asi na vzdálenost 3 metrů, muž se otočil a v ruce držel pistoli, kterou namířil na něj, načež ji sklonil a střílel někam dolů. Zasáhl N. do nohy. Papoušek poté zavolal policii. Svědek dále popsal útočníka a jeho zbraň. K popisu pachatele uvedl, že byl pod vlivem drogy, měl skleněné rudé oči, motal se mu jazyk, měl černou flekatou ruku.

Před soudem doplnil svou výpověď. Podchod je dlouhý 50 – 60 metrů. Všichni tři byli v první polovině, asi 5 metrů od vchodu do podchodu, obžalovaný byl od nich 3 metry. V podchodu světla nejsou, bylo zde šero, nikoliv tma. Barvu pistole v podchodu neviděl, pamatuje si, že byla hnědá nebo do bronzova, když ji viděl předtím. Do podchodu za obžalovaným šli s N. vedle sebe, N. asi metr před ním, obžalovaný měl náskok deset metrů. Když uviděl, jak jdou za ním, začal zrychlovat, i oni zrychlili. V podchodu, když se obžalovaný k nim otočil, byl od nich asi tři, čtyři metry a vystřelil. Nic neříkal, on a N. na něj volali, „co má za kecy, za problémy, proč je buzeruje, otravuje a proč na nás vytahuje tohle (pistoli)“. Volal a chtěl po obžalovaném vysvětlení, proč se tak chová, vadilo mu, jak je obžalovaný nazýval, o zbrani si nemyslel, že je pravá, byla malá, nevěděl, že z ní lze vystřelit. Svědek dále uvedl, že v podchodu v ruce obžalovaného pistoli viděl, obžalovaný ji vytáhl, mířil tři sekundy rovně na ně, pak ji sklonil a střílel N. do nohy. On ani N. ozbrojeni nebyli, ani neměli boxer nebo nůž.

Svědék D. K. V. vypověděl, že 27.6.2011 seděl s kamarádem P. a asi 6 dalšími osobami v xxx. Kolem 20:00 hod. šel kolem nich nějaký muž, který je označil za feťácký kroužek. Někdo z jejich skupiny mu odpověděl, aby se podíval na sebe, muž vytáhl pistoli a začal s ní na všechny mířit. Jeden z mužů, kterého svědek nezná, a který byl posléze zraněn, poté co obžalovaný vyndal pistoli, reagoval překvapivě, sebejistě, nikoliv přímo smířlivě, ani agresivně, muži se postavil. Útočník trochu znejistěl, ale pořád mířil zbraní kolem sebe, načež řekl něco ve smyslu, že si to nechá pro jiné bastardy. Svědek uvedl, že obžalovaný určitě nečekal, že ten kdo se zvedne, bude hned vedle něj a navíc zdatný chlap mezi nějakými puberťáky. Nečekal reakci, když držel v ruce pistoli. Když odcházel, vydali se za ním P. a muž, který se mu postavil na odpor. K podchodu šel první obžalovaný, za ním s odstupem cca pěti metrů N., vzápětí P. Jakmile byli všichni tři v podchodu, svědek uslyšel výstřel, načež se začal vracet P. i ten druhý muž z jejich skupinky, který zpočátku trochu kulhal, byl zraněn pravděpodobně na levé noze pod kolenem, tekla mu krev. Svědek



popsal pachatele i zbraň, uvedl, že pachatel musel být pod vlivem nějaké omamné látky a všiml se špíny na jeho levé ruce.

Svědék L. F. uvedl, že na xxx xxx byl společně s N., P., M., J., klukem s přezdívkou „V.“ a dalšími, popíjeli a povídali si. Bylo jich asi osm, seděli v kroužku, bylo teplo, seděli mezi chodníky na trávě. K večeru kolem 16. až 17. hodiny šel proti nim, nějaký muž, trochu se potácel, vypadal zmateně. Přišel k nim, chvílku se na ně díval, řekl, co to tady sedí za špíny, vytáhl zbraň, začal s ní mávat. Někdo ze skupinky na to odpověděl, něco v tom smyslu „co děláš, nech toho, to není normální“. V tu chvíli onomu muži nikdo nenadával. Muž zbraň se slovy - kulku si nebudu plýtvat, sklopil a odešel k podchodu. P. s N. šli za ním, zhruba deset metrů, komentovali to, že by mu dali nejspíš pár ran za to, že na ně vytáhl zbraň, spíš ho jakoby doklusávali. Do podchodu, šli vedle sebe, načež byla slyšet střelba. R. P. vyběhl a začal křičet „on střelil, on střelil“. Po chvílce vyšel J. N. s postřeleným kolenem. Svědek popsal použitou zbraň i útočnicka, který byl patrně pod vlivem drog, i on si povšiml jeho špinavých rukou.

Svědék dodal, že od obžalovaného určitě nikdo cigaretu nepožadoval, N. a P. byli silnější a zdatnější, než ten muž, nechodili ozbrojeni. Než zašli do podchodu, nikdo z nich nic v ruce nedržel.

Svědék V. J. vypověděl, že na xxx xxx byl společně se svou přítelkyní J. K., R. P., J. F., D. M. a dalšími lidmi. Společně seděli na trávě a popíjeli alkohol. Kolem 17:00 hod. k nim přišel nějaký muž patrně pod vlivem drogy či psychicky narušený, který měl špinavé nehty. Nejprve divně koukal a poté jim řekl něco ve smyslu, že tu sedí v kroužku jako nějakí feťáci. Někdo z přítomných mu něco odpověděl a jeden kluk jménem J. (N.) vstal a nabízel mu pivo. Chvíli se o něčem dohadovali, když neznámý vytáhl malou černou pistolí, dle svědka tzv. poplašňák a začal na skupinku mířit s tím, že je může klidně zastřelit. Svědek vypověděl, že se báli, takže nic nedělali, není si vědom toho, že by mu někdo z nich vyhrožoval. Vstal J. (N.), začal mu domlouvat, nabízel mu pivo, ať nenadává a radši se napije piva, zda mu N. nabízel také cigaretu, svědek neví. Načež mu útočnick mířil na hlavu se slovy: „ Ty mi za to nestojíš, když budu chtít, prostřelím ti koleno“. Poté se otočil a odešel do podchodu následován N. a P. Mezi obžalovaným a N. bylo asi sedm až osm metrů, P. šel za N. asi čtyři až pět metrů, žádnou zbraň u nich neviděl. Z podchodu se ozval výstřel, P., který do podchodu zrovna zašel, vyběhl, řval „že střelil J.“ a za chvílku za ním přišel J. a měl prostřelenou nohu někde u kolena, tekla mu krev. Někdo vytáhl mobil a zavolal policii.

Svědčyně J. K. vypověděla, že předmětného dne byla na xxx xxx společně s R. P., V. J., L. aj., seděli na trávě, popíjeli a povídali si. Kolem 20:00 hod. šel kolem nějaký kluk kolem 25 let, který jim řekl, že tam sedí jako feťáci v kroužku, načež jim ukázal vztyčený prostředníček. Nato vstal J. a snažil se jej uklidnit, muž však z ničeho nic vytáhl malou černou pistolí, o níž byla svědkyně přesvědčena, že je

pravá zbraň. Muž ji namířil J. na hlavu ze vzdálenosti 30 cm, přičemž se jej zeptal, zda to chce do nohy nebo hlavy. Jiří nabídl obžalovanému pivo s tím, ať si sedne k nim, obžalovaný na to nereagoval, J. mu řekl, ať ho klidně střelí, načež útočník začal mířit na ostatní. Poté zbraň se slovy ve smyslu, mám to na někoho jiného, schoval do kapsy kalhot a odešel do podchodu. J. a P. ho následovali, běželi rychle, aby ho zastavili, první běžel J., asi pět metrů za ním P. Ozbrojeni nebyli. Obžalovaný měl náskok asi patnáct metrů. Po 10 vteřinách svědkyně uslyšela výstřel, z podchodu vyšel P., který řekl : „on má ostrý a Jirku postřelil“, byl následován J., který měl zranění na noze. Svědkyně podrobně popsala pachatele, povšimla si, že měl černé skvrny od barvy na rukou. K jeho chování na místě uvedla, že byl patrně pod vlivem drog, měl skleněný výraz a klepal se.

### **Svědci ad 2)**

Svědék F. F., přezdívkou F., vypověděl, že dne 27.6.2011 kolem 19:00 hod. až 20:00 hod. byl společně s O. Š., N. L., D., L. M., R., M., M., D. v xxx, xxx, nedaleko ulice xxx za xxx, na předem domluveném setkání, kde grilovali. Den předtím telefonicky mluvil s obžalovaným, domluvili si schůzku, na kterou obžalovaný nepřišel. Volal mu znovu a zjistil, že je asi 30 – 50 metrů od místa, kde opékali maso. Půjčil si kolo a jel koupit nějaký alkohol do obchodu, cestou potkal obžalovaného, kterému řekl, aby šel k ohni. Vrátil se asi za půl hodiny. Mezitím mu telefonovala N. L., ať se vrátí, že ten kluk, co tam přišel je divný, ale blíže to nespécifikovala. Po návratu zjistil, že je zde špatná nálada, kterou vyvolal právě P. a tak jej požádal, aby odešel. Svědek nevzpomíná, zda obžalovaný, s někým komunikoval, určitě si nemyslí, že by obžalovanému někdo vyhrožoval. P. vzal své věci a před odchodem začal vyhrožovat, že je všechny postřelí. Když byl na kopečku, seděli k němu zády, asi ve vzdálenosti 4 až 5 metrů, ozvala se rána a N. začala téci z ruky krev. Vyvýšené místo, na kterém byl obžalovaný, byla cesta k ohni, bylo odtud k ohni vidět, dle svědka bez toho, aby osoba, která se odtud chce podívat k ohni, si musela klekat, či lehat. Nato se za P. rozběhli, každý jinudy aby neutekl, přičemž se ozvala ještě jedna až dvě rány, někdo zakřičel, že ho má. F. mezitím telefonoval na linku 158, policejní hlídka přijela během chvíle. Dále svědek vypovídal k osobě obžalovaného P., kterého vylíčil jako neagresivní osobu, konzumovali spolu alkohol a kouřili marihuanu, neví nic o tom, že by měl nějaké psychické problémy. Sám svědek na místě pistoli neviděl, proč obžalovaný střílel na N. L. neví, o zranění Š. se dozvěděl až druhý nebo třetí den. S. popírá, že by P. prodal či dal sáček s marihuanou, která u něj byla zajištěna. Ten večer se na místě marihuana nekouřila, svědek dodal, že byl opilý a kdyby mu chování obžalovaného připadalo extrémně divné, tak ho nepozval k ohni. S obžalovaným se vídali čas od času.

Svědék M. K. uvedl, že inkriminovaného dne byl společně s kamarády R. Š., D. Š. a dalšími lidmi na grilování v xxx. Kolem sedmé hodiny přišel nějaký kluk s F., svědek popisuje jeho ruce špinavé od černé barvy. Neznámý se různě bavil s ostatními, někomu, i jemu ukazoval pistoli, svědek si myslel, že je plynová,

nepamatuje si, že by obžalovaný k pistoli něco říkal. Působil jako by byl opilý, mumlal, nikdo s ním neměl žádný konflikt. Najednou se začal ptát, kdo volal, načež vytáhl asi z kapsy kalhot pistoli a začal s ní na přítomné mířit, neustále se dotazoval, kdo volal. Přesvědčovali ho, aby pistoli schoval, načež zamířil na Š. nebo na dívku, jejíž jméno si svědek nepamatoval a dvakrát vystřelil, první rána šla na Š. ze vzdálenosti cca 5 metrů a druhá na dívku ze vzdálenosti cca 3 metrů, kterou trefil do ruky. Střelec i poškození k sobě navzájem stáli v čelním postavení. Poté jej Š. s Š. odzbrojili a někdo zavolal policii. Svědek dodal, že alkohol popíjeli v normě, nikdo nebyl opilý, nepostřehl, že by někdo kouřil marihuanu, nebo někdo někomu marihuanu nabízel, ani obžalovaný. O zranění Š. se dozvěděl až později a není si jistý, kdy k jeho zranění došlo. Z místa, ze kterého obžalovaný střílel na osoby sedící u ohniště, byl dobrý výhled, nic mu ve výhledu nebránilo.

Svědčyně L. vypověděla, že dne 27.6.2011 kolem 17:00 hod. byla společně s O. Š., L. M., R., D., M. M. grilovat v xxx kousek od xxx xxx. Kolem 18:00 hod. tam přišli další lidé a to F. F. a následně i D. Z., M. N. a nějaký M. Asi kolem 20:00 hod. se tam objevil kluk, kterého přivedl F. F., který zrovna odjížděl pro pití na kole. Asi po deseti minutách ten neznámý kluk vytáhl pistoli a začal ji tam jí a Š. ukazovat a přitom říkal, že když jej někdo naštvě, tak ho klidně střelí s dovětkem, že už někoho trefil do nohy u polikliniky xxx. Svědkyně raději zavolala F., aby kluka odvedl, že je divný. F. se do 5 minut vrátil a s neznámým si o něčem povídal, načež ten se sbalil a začal odcházet. Před tím situace na místě nebyla nepřátelská vůči obžalovanému, dávali mu jídlo, nebyl nevitáný. Nedocházelo k nějakým verbálním či jiným útokům vůči němu. Svědkyně dále vypovídala, že když se obžalovaný všem dostal za záda, začal najednou pořvávat, kdo volal F., která holka ho tam nechce. Otočili se a viděli, že na ně míří pistolí, jakoby s ní šermoval z jednoho na druhého. Snažili se ho uklidnit, načež L. M., která seděla vedle ní, řekl, že má na mušce její hlavu, že je může všechny postřílet. Z ničeho nic jednou vystřelil a trefil jí ze vzdálenosti cca 6 metrů do levé paže v pozici, kdy k němu seděla zády. Když na ně obžalovaný mířil, F. se ho snažil nějak uklidnit slovy, „nech toho, neblbni, vykašli se na to“. Obžalovaný byl po střelbě odzbrojen a na místo D. Z. zavolala policii. Svědkyně dále uvedla podrobný popis útočníka a popsala zbraň, ze které střílel. K osobě pachatele uvedla, že na ni působil jako by byl opilý, šlapal si na jazyk, byl roztěkaný, nedokáže říci, zda byl nemocný či pod vlivem nějaké drogy, na místě si žádné drogy neaplikoval, nekouřil ani marihuanu, nikomu ji nenabízel, jestli tam kouřil marihuanu někdo jiný, neví. Na místo, na kopec přišla ve chvíli, kdy obžalovaného kluci zpacifikovali a on už ležel na zemi. Policisté tam přišli až potom, neviděla, že by do něj policisté kopali.

Svědčyně dodala : co se týče cesty, po které obžalovaný odcházel, vede na malý kopeček a je tam křoví, s průchodem. Svědkyně neví, jestli se musí člověk skrčit, když chce tudy projít. Na prostranství, kde byli, je z kopečku vidět. U ohniště byla lavička, na které sedělo asi čtyři, pět lidí a z pravé boční strany seděli další lidi. Odchod obžalovaného žádala nejen kvůli zbrani, ale i proto, že bylo vidět, že obž. P.

nebyl úplně střízlivý a obávala se nepředvídatelnosti jeho jednání. Střela, která ji zranila, nešla přes křoví.

Svědčyně L. M. uvedla, že inkriminovaného dne byla na grilování u xxx xxx v xxx společně s O. Š., N. L., R. Š., D., M. M., F. F., D. Z., M. N. a nějakým M. Později tam F. F. přivedl nějakého dalšího kluka, kterého svědkyně pouze na místě zaznamenala, více si ho nevšimla. Byla tam jedna lavička, vedle lavičky byla položená deka a pár lidí sedělo, nebo stálo naproti lavičce. Obžalovaný seděl na lavičce. Ona osobně mu nabídla maso. V tu chvíli ještě ke konfliktu s obžalovaným nedošlo. Došlo k němu až ve chvíli, když P. zjistil, že není v danou chvíli a na daném místě vítaný, což mu ona řekla. Obžalovaný nemá po xxx dobrou pověst, z jakého důvodu, neví. F. ho odvedl dál a řekl mu, že by bylo vhodné, kdyby odešel. P. se choval divně a grilování bylo privátní. Seděla k němu zády, až potom se dozvěděla, že jí mířil na hlavu. Blíže ho zaregistrovala, až když ze dřepu ze vzdálenosti 3-5 metrů, na ně začal mířit pistolí a ptal se, kdo volal F. Někdo se jej snažil uklidnit, načež vyšla rána, po níž měla L. na levé paži krvácivé zranění. M. se pachateli nevěnovala, spíše se snažila chytit svého psa, který po výstřelu začal utíkat. K osobě útočnicka dále uvedla, že měl nápadně špinavé ruce, pistole, ze které střílel, byla malinká, vypadala jako zapalovač.

Dodala, že neví, zda někdo nabízel marihuanu, ani zda obžalovaný někomu nabízel, že mu ubalí jointa. Zranění N. L. si všimla, upozornila ji, že jí teče krev z ruky, před tím slyšela výstřel.

Svědčyně M. M. vypověděla, že se předmětného dne zúčastnila grilování v xxx společně s L. M., R. Š., N. L., M. N., F. F., D. Š., O. Š., D. Z. a M. F. později přivedl dalšího kluka, načež někam odešel a nechal ho tam. Nevěnovala mu větší pozornost, byl jí nesympatický. Na nějakou dobu se z místa vzdálila, a když se vrátila, viděla jak ten neznámý kluk něco křičí, a poté uslyšela ránu, myslela si, že to byl dělobuch, instinktivně vyběhla za tím klukem, cestou ji odstrčil D. Š., načež padla druhá rána. V ten okamžik si všimla, že ten kluk na ni mířil pistolí, a kdyby ji D. neodstrčil, střelil by ji ze vzdálenosti cca 1,5 metru. Následně jej kluci odzbrojili, pravděpodobně D. Z. volala policii. M. popsala útočnicka, k jeho chování uvedla, že byl nervózní, přišlo jí, že byl pod vlivem drog.

Svědčyně dodala, že si myslí, že obžalovanému někdo nabídl něco z toho, co konzumovali, ona osobně se s ním nebavila. Alkohol se pil v míře přiměřené. Viděla obžalovaného, těsně před tím než vystřelil, jak ukazuje zbraň, myslí si, že se obžalovaný nejdřív zbraní jenom chlubil. Potom odešel na kopeček, co tam byl. Zpozorovala, že byla N. L. zraněná, nepostřehla co k tomu vedlo, střílet obžalovaného neviděla. Vyběhla za ním, potom vyběhl D. Š., odstrčil ji k zemi a obžalovaného nějak zpacifikoval ještě s ostatními kluky. Pak slyšela ještě jeden výstřel, a pak ještě třetí. Slyšela celkem tři výstřely. Obžalovaného zpacifikoval D. Š., R. Š. a další. Snažili se mu vzít zbraň, takže ho srazili k zemi. Nepamatuje se, jestli

někdo do obžalovaného kopal. Neviděla, že by se někdo z policistů choval k obžalovanému násilně, vyloučila, že by do něho někdo z policistů kopal.

K dotazu obhájce svědkyně připustila, že vyšli dva výstřely a uvedla, že není možné, když obžalovaný střílel z kopečku dolů, že mířil na křoví, že nemířil na lidi, protože z kopečku uprostřed bylo ohniště a kolem toho byli oni všichni.

Svědék M. N. shodně jako další svědci uvedl, že koncem června 2011 byl kolem 19:00 hod. grilovat u xxx xxx a to společně s O., N., L., R., D., M., D., F. a několika dalšími lidmi. Konzumovali alkohol, a když došel rum, půjčil F. svoje kolo, aby dojel pro další. V tu dobu se tam objevil nějaký neznámý kluk, který měl špinavé ruce od barvy a neustále si pro sebe něco mumlal. Z ničeho nic pronesl něco ve smyslu, že když se mu někdo nelíbí, nebo je na něj zlý, že ho zastřelí. Poté začal být na grilování nežádoucí, ale N. neví, kdo mu řekl, ať odejde pryč. U hlavní líčení svědek uvedl, že L. M. na obžalovaného „řvala“, že o něj nikdo nestojí a bylo řečeno, ať jde pryč, ale nikdo ho nenapadal. Asi po 1-2 minutách neznámý kluk odešel asi 5 metrů za ně, zaklekl a namířil na ně pistoli, přičemž říkal něco ve smyslu, mířím ti na hlavu. Najednou vyšla rána a N. začala krváčet z ruky. Střelce odzbrojil D., možná mu pomohl R. N. nezaregistroval druhý výstřel při postřelení Š.

Dodal, že neví, že by se tam kouřila marihuana. Potvrdil, že v podřepu obžalovaný uvedl „mířím ti na hlavu“. Výrok obžalovaného, že když se mu někdo nelíbí, že ho klidně zastřelí, slyšel od N. L. L. seděla vedle něj na kládě, vedle ní seděla L. M. Obžalovaného viděl zřetelně, když na ně mířil, byl čtyři metry od nich, žádné křoví tam nebylo, obžalovaný byl přímo v uličce, kterou se procházelo dolů k místu grilování. Upřesnil, že je tam remízek a až nahoře bylo křoví a vyšší tráva. Od ohniště nebylo vidět na místo, kde ho zadrželi. Obžalovaného viděl klečet a střílet na vršku cestičky, než se svažuje dolů. Cestička není nijak extrémně dlouhá, metr a půl. Svědek potvrdil, že se byl podívat na místo, odkud obžalovaný střílel a potvrdil, že obžalovaný odtud viděl na všechny lidi kolem ohniště. S ostatními probírali situaci, které byli přítomni, protože „samozřejmě, nestává se každý den, aby vás chtěl někdo střílet“. Pistoli svědek viděl, když mu ji ukázal policista, u ohniště ji neviděl. Mohl ji vidět, když obžalovaný střílel, ale to ji měl v ruce.

On sám obžalovanému nabízel něco k pití, kolu s rumem nebo víno s kolou a nabízel mu buřta, obžalovaný potom sáhl na chleba, a když svědek viděl jeho ruce, které byly černé, olezlé, tak mu chleba dal celý a už se o obžalovaného nezajímal.

Svědék R. Š. shodně jako další svědci uvedl, že byl předmětného dne grilovat za xxx xxx, a to společně s L. M., D. Š., N. L., O., M., D., M., F. a M. Mezi 20:00 až 21:00 hod. tam F. přivedl nějakého kluka, který měl černé ruce a působil, jako by byl opilý nebo na drogách. F. (F.) odjel koupit něco k pití. Ještě než se vrátil, tak ten kluk co ho přivedl, začal říkat něco ve smyslu, která holka volala F., že ho tam nechceme, byl z toho celý rozzuřený, holky jej uklidňovaly. Když se F. vrátil, poslal jej pryč, na což on prohlásil, že všechny postřelí, to byl asi 5 metrů od nich na malém kopečku, dále říkal, že jsou pěkné terče a mířil malou pistolí černé až modré barvy s

chromováním do davu s tím, že někomu míří na hlavu. Najednou zaklekl a jednou vystřelil. Jako první na toho kluka vyběhla M. a za ní D. Š., přičemž N. říkala, že jí teče asi z levé ruky krev. On sám rovněž vyběhl za útočником, a když se k němu začal blížit, uslyšel další výstřel a všiml si, že obžalovaný míří na Š., který se jej snaží odzbrojit, což se mu nedařilo a tak mu šel pomoci. Pachatel se i v poloze na zemi snažil mířit Š. na hlavu. Když mu Š. vykroutil pistoli a zahodil ji do křoví, společnými silami jej drželi do příjezdu policie. Obžalovaný byl neustále agresivní a to i po příjezdu hlídky. Svědek ho popsal, shodně jako další svědci si všiml rukou ušpiněných od barvy. O postřelení Š. se dozvěděl až následující den.

Svědék dodal k dotazům, že nezaregistroval, že by někdo někomu, potažmo obžalovaný, nabízel marihuanu. Neslyšel žádné výhrůžky na adresu obžalovaného. V době, kdy viděl, že obžalovaný míří pistolí, seděl při pohledu z kopečku po pravé straně vedle lavičky, na zemi vedle M. K., k obžalovanému byl ze strany, z boku.

Svědék O. Š. rovněž vypověděl, že byl předmětného dne grilovat u xxx xxx, s M. N., N. L., F. F., D. Z., L. M., R., D. a M. Když docházelo pití, odjel F. na kole pro rum a vzápětí se u ohně objevil J. P., svědkův soused z domu. Už když přišel, byl naštvaný a měl špinavé prsty od černé nebo modré barvy, špatně artikuloval. Při následné konverzaci, do které se zapojila i Š. přítelkyně L., najednou vytáhl malou pistoli černé a stříbrné barvy. P. jim pak sám od sebe řekl, že pistoli již použil, že již někoho střelil. Š. mu řekl, aby ji schoval zpět do kapsy, což také učinil. Po 10 minutách se vrátil F., který si P. přivedl, vzal si ho stranou a asi jej poslal pryč s tím, že tam není vítán. P. začal jakoby odcházet a najednou se začal vyptávat, kdo volal F., že ho tam nechce. Nato poodešel 2-3 metry na vyvýšeninu, ostatní seděli v půlkruhu kolem ohně zády k němu. Najednou P. zařval něco ve smyslu, když mě tu nechcete a nerespektujete, tak vás postřelím a mířím vám na hlavu. Nato se Š. postavil a otočil se k P. čelem. Ten byl v podřepu a v natažených rukou držel pistoli, kterou mířil jejich směrem. Svědek se jej s M. snažil uklidnit, P. najednou M. řekl, že ji míří na hlavu. Najednou zazněl výstřel, svědek viděl, jak se kolem P. udělal obláček prachu a nato začala N. krváčet z ruky. Pirnera zpacifikovali D. a R., D. pravděpodobně zavolala policii, která přijela za 5-7 minut. Svědek slyšel i druhý výstřel, přičemž o tom, že zasáhl i D., se dozvěděl až další den.

U soudu svědek dodal, že když obžalovaný vytáhl zbraň, tak mu s N. L. říkali, jestli by nemohl odejít, protože na něm bylo vidět, že je nějak podrážděn. Bylo vidět, že tam prostě není něco v pořádku. Řekli mu, že takové lidi tam nepotřebují, že jsou tam proto, aby kamarád se odreagoval. On zbystřil, asi se ho to dotklo, zbraň namířil do kolektivu a šel dál. Svědek dodal, že i on po střelbě šel za obžalovaným, byla jich tam přesila s tím, že ho tam podrží a počkají na policii. Člověk, který byl střelený do klíční kosti, šel před ním, a jak ho chtěl chytout, slyšel svědek druhý výstřel. Svědek vypověděl, že slyšel tři výstřely. Násilí vůči obžalovanému neviděl.

M. Š. zná, bydlí ve stejném domě. Bavili se spolu o tom, že obžalovaný Š. ukazoval zbraň a ptal se, jestli do ní může sehnat nějaké náboje. Později se dozvěděl, že ji obžalovaný měl z nějaké chaty od dědy.

O tom, že by byl obžalovaný ve škole perzekuován, svědek nic neví. Nepotvrdil, že by se v xxx obžalovaný stal obětí nějakých útoků, jímž on byl svědkem.

Při grilování se pil alkohol v přiměřené míře, zda tam kolovala marihuana, svědek neví, ani zda obžalovaný sám nabízel někomu marihuanu. Neví, že by tam šel obžalovaný za účelem koupit marihuanu. Že obž. P. bral nějaké prášky, ví od M. P. Neví, zda „na srdce nebo na hlavu“ ale Martin P. říkal, že bere nějaké „uklidňovány“.

Svědek D. Š. uvedl, že dne 27.6.2011 společně griloval u xxx xxx, s R. Š., M. K., L., N., M., O., M., F., který tam kolem 20:00 až 20:30 hod. přivedl neznámého kluka, který měl špinavé ruce od černé barvy. Nevěnoval mu pozornost, neboť se staral o gril. Poté co měl ten neznámý kluk nějaký telefonát, obrátil se na přítomné a vyptával se, proč ho tam nechtějí, načež asi z náprsní kapsy vytáhl malou černou pistolku, kterou začal na přítomné mířit a přitom říkal něco ve smyslu, že má všechny na mušce a kdo chce jít první. Snažili se jej uklidnit, ale on stále ustupoval a najednou z posedu, kdy na ně neustále mířil, vystřelil jednu ránu a trefil N. Pachatel dál ustupoval, ale pořád na všechny mířil, najednou se otočil zády a M. vyběhla za ním. Š. ji předběhl a v tu chvíli se útočník otočil a podruhé vystřelil, to už byl svědek u něj na vzdálenost 1 metru, přičemž mu obžalovaný neustále mířil kolem hlavy. Srazil ho k zemi, odzbrojil a do příjezdu policie jej drželi na zemi. O svém střelném poranění se dozvěděl až na policejní stanici, a to po upozornění muže, kterého střelec střelil předtím do nohy (N.).

Svědek k dotazům dodal, že než obžalovaný vystřelil podruhé, nemířil na něj nějak dlouho, zbraň v jeho ruce směřovala do horní části. Zda obžalovaný něco říkal, svědek nevnímal, neslyšel, obžalovaný se pouze otočil a vystřelil. Poté, když už byl pacifikován, říkal „nechte mě být“.

Svědčce D. Z. vypověděla, že se předmětného dne zúčastnila grilování v xxx xxx společně s N. L., L. M., O. Š., R., M., F. a dalšími lidmi, které nezná. Na místě byl i nějaký divný kluk, který najednou začal křičet na F., kdo mu volal, která holka. Poté to vypadalo jako, že jde domů, ale najednou se obrátil a vytáhl malou stříbrnou pistolí, namířil na L. a přitom jí říkal něco ve smyslu, mám tě na mušce, mířím ti na hlavu. Mířil i na ostatní, pistolí pohyboval zleva doprava. Z. slyšela celkově dva výstřely, první když postřelil N. a druhý v době, kdy pachatel utíkal pryč. Sama volala na místo policii. Střelec na ni působil jako by byl pod vlivem drog. Zadržení obžalovaného na vršku přítomna nebyla, ani když policie zasahovala, běžela zpátky k silnici, protože čekala na záchranku.

Svědčce dodala, že alkohol ve velkém se nepopíjel, marihuanu tam nikdo nekouřil. Nezaregistrovala nějakou, byť jenom slovní agresi vůči obžalovanému. Neví, že by důvodem příchodu obžalovaného na místo, byla koupě marihuany od F., ani že by obžalovaný sám nabízel marihuanu. Kromě výstřelu, který zranil L., slyšela další výstřel nahore, když obžalovaný začal utíkat a kluci za ním.

Obžalovaný, když střílel poprvé, byl dlouho v dřepu, pořád něco povídal, držel zbraň a spíš s ní šermoval. Nemířil pouze na jednu osobu. Když vystřelil na poškozenou L., seděla vedle L. M. na lavici, kde seděl ještě jeden člověk. Vzdálenost mezi obžalovaným, když střílel a osobami na lavičce, byla asi tři metry.

S obžalovaným během večera nemluvila, vyhýbala se i očnímu kontaktu s ním, přišel jí divný. Když byl obžalovaný na kopečku, než vystřelil, opakoval, proč ho tam nechtějí, kdo ho tam nechce. Když už mířil, říkal, že je postřelí a že „jí míří na hlavu“.

U hlavního líčení byly provedeny listinné důkazy shromážděné v přípravném řízení.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika a oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, bylo zjištěno, že zajištěná pistole Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, vč. xxx, je plně funkční a plně střelbyschopná. Ve vývrtnu hlavně byly nalezeny částice povýstřelových zplodin ze zápalky náboje. Pistole svým technickým stavem a provedením odpovídá ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) zák. č. 119/2002 Sb., zbraň kategorie B, po technické stránce je způsobilá k balistickému zkoumání. 3 ks zajištěných střel, označené jako stopa č. 1, střela z těla pošk. L. a střela z těla pošk. Š., jsou plně způsobilé k individuální identifikaci a s velkou mírou pravděpodobnosti byly vystřeleny z hlavně předmětné pistole. Předložený zajištěný náboj ráže 6, 35 Browning, výrobce Sellier & Bellot Vlašim je střelbyschopný, svým provedením a technickým stavem odpovídá § 3 odst. 1 písm. e) zák. č. 119/2002 Sb., střelivo do zbraní kategorie A až D, které není zakázané. Zajištěná nábojnice, stopa č. 4 byla vystřelena z pistole Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, vč. xxx, přičemž s jednou ze zajištěných 3 ks střel mohla tvořit jeden celek. Střely a nábojnice získané zkušební střelbou a zajištěná nábojnice a střely se neshodují se střelami a nábojnicemi uloženými v Ústřední sbírce balistických stop z neobjasněných trestných činů, vedené na KÚ Praha, tedy nepodařilo se prokázat, že by se zajištěnou zbraní byl spáchán trestný čin, evidovaný v této sbírce. Na stěrech zajištěných z rukou obžalovaného byly zjištěny částice povýstřelových zplodin ze zápalky náboje, nikoliv však jednoznačně indikující.

K posouzení střelných poranění byly u poškozených J. N., N. L. a D. Š. vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalcem MUDr. Hladíkem, který byl u hlavního líčení slyšen.

Z posudku ke zranění poškozeného N. bylo zjištěno, že tento byl při příjezdu RZS plně chodící, při vědomí, bez známek selhávání oběhové či dechové činnosti, neurologicky beze změn. Stabilizovaný stav byl u něj zjištěn i při ošetření na ambulanci chirurgické kliniky xxx xxx nemocnice. Poškozenému nebylo v rámci ošetření provedeno vyšetření na zjištění krevní skupiny, nebyly mu ani provedeny odběry na zjištění hladiny alkoholu v krvi, nebylo patrné, že by jevil známky opilosti či by byl z jeho dechu cítit alkohol. Poškozený při napadení utrpěl průstřel měkkých



tkání levé podkolenní jamky se vstřelem o průměru asi 1 cm na zevní ploše podkolení jamky za hlavičkou lýtkové kosti, výstřel byl na vnitřní zadní straně podkolení jamky. V průběhu střelného kanálu měkkými tkáněmi nedošlo k poranění větších cév či nervů. Střelný kanál probíhal zleva směrem vnitřně dozadu. Zranění bylo způsobeno vystřelením z palné zbraně, jejíž ráži nelze jednoznačně určit, vstřel byl průměru do 1 cm. Vznik zranění poškozeného odpovídá mechanismu, jak popisuje sám poškozený a svědek P., je vyloučeno, že by mohlo vzniknout výstřelem do zdi, trávy nebo pod nohy, jak uvádí obžalovaný. Zranění poškozeného je znalcem hodnoceno jako středně těžké, mající ze soudně lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví, kdy porucha zdraví, resp. omezení v obvyklém způsobu života trvalo po dobu delší než 1 týden, obvykle je léčeno po dobu 2-3 týdnů, kdy je nutný klidový režim s vyloučením fyzické zátěže. Znalec uzavřel, že zranění neohrožovalo postiženého na životě a nezanechá trvalé následky. Vzhledem k zjištění, že J. N. dne xxx zemřel a příčinou smrti byla plicní embolie, byl znalec vyzván k doplnění posudku, zda mezi zraněním poškozeného a jeho smrtí nebyla příčinná souvislost. Znalec uvedl, že podkladem pro doplněk byl pitevní protokol z Ústavu soudního lékařství Všeobecné fakultní nemocnice. V průběhu primárního střelného kanálu nedošlo k poranění žádných větších nervově cévních svazků. Kromě primárního střelného kanálu vzniká tzv. sekundární střelný kanál, neboli zóna molekulárního otřesu a její rozsah je závislý na typu zbraně a střeliva. V důsledku zóny molekulárního otřesu dochází k poškození tkání. Co se týče měkkých tkání, dochází k poranění vnitřní výstelky cév, žil, tepen nebo i drobnějších jejich větví. V případě, že dojde k porušení vnitřní výstelky, tzv. intýmy, dochází k vytváření krevní sraženiny, což je tzv. klasický trombus. Znalec upřesnil, že k němu může dojít kupř. i při střetu chodce s autem, kdy k žádnému poranění kromě krevního výronu nedojde, krevní sraženina se následně utrhne a vzniká tzv. embolizace. To znamená, že krevní sraženina je vmetena krevním oběhem do plic, tzv. embolizace plic, která vede, pokud je větší, k náhlému úmrtí. V případě, že se utrhne krevní sraženina v celém rozsahu, primární ložisko nemusí být patrné. Příčinou smrti poškozeného byla embolizace, vmetnutí krevní sraženiny do plic, lze připustit, že to bylo v souvislosti s poraněním, přes dobu, která od primárního zranění ke smrti uběhla. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo prokázat primární zdroj, protože se sraženina utrhla v celém rozsahu, nelze tuto souvislost jednoznačně prokázat. I při řádné léčbě, kdy pacient je sledován za hospitalizace a jsou mu podávány léky snižující náchylnost ke vzniku krevních sraženin, ke vzniku trombózy může dojít. Znalec vyvrátil, že ke zranění došlo odraženou střelou, průběh střelného kanálu by byl jiný, kdyby byl způsoben odraženou střelou. Kdyby střela narazila na měkký podklad, nedošlo by k odražení, ale k zarytí, pokud by se jednalo o beton, asfalt, dlažební kostky, došlo by k deformaci střely a deformovaná střela, která proniká tkáněmi, způsobí více devastující poranění, nikoliv průstřel, jaký byl zjištěn u poškozeného.

Ke zranění poškozené N. L. znalec uvedl, že byla v době příjezdu RZS při vědomí, orientovaná, bez známek oběhové či dechové nedostatečnosti a ve stejně stabilizovaném stavu byla přijata na chirurgickou kliniku FN xxx nemocnice. V průběhu hospitalizace jí nebyl proveden odběr na vyšetření krevní skupinové příslušnosti ani ke zjištění hladiny alkoholu v krvi, nejevila známky opilosti a nebyl jí z dechu cítit alkohol. Jmenovaná utrpěla zástřel levé paže, vstřel byl na zadní ploše v horní čtvrtině levé paže velikosti asi 4x4 mm, projektil byl nalezen v podkoží na přední straně paže v její horní třetině. Střelný kanál probíhal měkkými tkáněmi zezadu směrem dopředu a lehce dolů. V průběhu kanálu nedošlo k poranění pažní kosti ani větších cév či nervů. Zranění poškozené vzniklo vystřelením z palné zbraně, projektil byl při operaci zajištěn. Znalec připouští vznik zranění způsobem, jak popsala poškozená a svědek Š. Zranění poškozené L. hodnotí znalec jako středně těžké poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví, kdy porucha zdraví resp. omezení v obvyklém způsobu života trvalo po dobu delší 1 týdne, obvykle je léčeno v délce asi 3 týdnů, kdy je nutný klidový šetřící režim, přičemž neohrožovalo poškozenou na životě a nezanechává trvalé následky.

Posudkem na zranění poškozeného D. Š. bylo zjištěno, že v době příjezdu RZS byl při vědomí, bez známek oběhové či dechové nedostatečnosti a ve stejně stabilizovaném stavu byl přijat na chirurgickou kliniku xxx. Poškozenému nebylo v rámci ošetření provedeno vyšetření na zjištění krevní skupiny, nebyly mu ani provedeny odběry na zjištění hladiny alkoholu v krvi, nebylo patrné, že by jevil známky opilosti či by byl z jeho dechu cítit alkohol. Poškozený Š. utrpěl zástřel levé horní části hrudníku se vstřelem pod zevním koncem klíční kosti, střela byla nalezena při vnitřním konci klíční kosti, pronikala asi 0,5 cm hluboko do kosti. Střelný kanál probíhal šikmo zevně zleva šikmo doprava a lehce dozadu. Zranění vzniklo vystřelením z palné zbraně, projektil byl zajištěn, jeho vznik lze dobře vysvětlit tak, jak popisuje poškozený Š. Dle znalce lze zranění poškozeného hodnotit jako středně těžké poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví, kdy omezení v obvyklém způsobu života trvá po dobu asi 3 týdnů, léčení v délce 3 týdnů, kdy je nutný klidový režim s vyloučením fyzické zátěže. Zranění neohrožovalo poškozeného na životě a nezanechává žádné následky, avšak v případě, že by střela pronikla mezižeberními svaly do dutiny hrudní a nezůstala v klíční kosti, mohlo dojít k poranění levé plíce s následným krvácením do hrudní dutiny, ke zranění, které by mohlo bezprostředně ohrožovat život poškozeného. Znalec u hlavního líčení zdůraznil, že ke zranění došlo střelbou zblízka.

V průběhu přípravného řízení byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie k osobě obžalovaného. Jeho závěry znalci u hlavního líčení stvrdili. Znalci uzavřeli, že obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou, ani poruchou stejné forenzní závažnosti. Osobnost obviněného je strukturována poruchově, naplňuje diagnostická kritéria pro hraniční typ emočně nestabilní poruchy osobnosti a přidruženy jsou také rysy schizoidní. Jako projev

poruchy osobnosti, povahové a charakterové vady, se v minulosti rozvinulo zneužívání alkoholu a marihuany, které trvalo i v době stíhané trestné činnosti. Znalci vyloučili rozvinutou závislost na návykových látkách s tělesnou závislostí. Za současného výskytu poruchy osobnosti, disponované k agresivním projevům v zátěži, opilosti středního stupně a působení kanabinoidů v době spáchání skutků kvalifikovaných jako pokus vraždy, znalec uzavřel, že obžalovaný jednal ve stavu tzv. komplikované opilosti, která podstatně snížila jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Nelze jednoznačně určit, zda stav, ve kterém obžalovaný jednal, mohl na základě svých předchozích zkušeností předpokládat, ačkoliv se to zdá vzhledem k souběžnému a letitému užívání alkoholu a marihuany pravděpodobné. Ve vztahu ke spáchání přečinu nedovolené ozbrojování byly plně zachovalé jeho rozpoznávací schopnosti, ovládací schopnosti vlivem poruchy osobnosti byly sníženy mírně forenzně nevýznamně. Dle znaleckých závěrů pobyt obžalovaného na svobodě není z úzce psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost. Psychiatr žádné ochranné opatření nenavrhuje, neboť je v silách obžalovaného vyvarovat se excesů v požívání alkoholu a také se vyvarovat kombinovaného účinku látek s psychotropním efektem. Z psychologického vyšetření bylo zjištěno, že obžalovaný má celkově nadprůměrnou úroveň intelektových dispozic, které jsou dostatečně diferencovány a vyrovnány. Kognitivní funkce odpovídají zjištěnému intelektu, jsou vyrovnané, v jednotlivých fázích paměti jsou výkony dostatečně spolehlivé, celkově intaktní. Nebylo prokázáno forenzně významné organické poškození CNS a jeho případný vliv na vnímání, chování a jednání obžalovaného. Dle psychologa je XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Vyšetřením u něj nebyly zjištěny znaky psychotického onemocnění, prognóza resocializace je u něj hodnocena jako reálná, dobrá. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Shodně jako psychiatr znalec uzavírá, že pakliže bude obžalovanému trestná činnost prokázána, nebylo jeho jednání, ani chování jak z motivačního tak realizačního hlediska ovlivněno jakoukoliv duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo obdobným klinickým stavem. Prožívání a jednání obžalovaného v inkriminované době bylo afektogenní podmíněné, v rámci zvýšeného vztahovačného prožívání konkrétní situace neslo prvky určitých obav a strachu, ve svém důsledku mělo agresivní ráz. XXXXXXXXXXXXXXX. Obžalovaný byl podstatnou měrou ovlivněn svými vědomými postoji, v žádném případě se nejednalo o zkratkovou reakci či afekt na základě chorobného rozhodnutí, nejednalo se o patický afekt, nebyla přítomna porucha vědomí.

U hlavního líčení psychiatr MUDr. Kubej k dotazům dodal, že prokázaný postoj obžalovaného, který sice komunikuje s psychiatry, mění je, nedbá předepsané medikace a určitým způsobem ji zneužívá, vyplývá z jeho základního postoje k okolí, který znalec nazval přezíravostí. Tento postoj uplatnil také v základním postoji v rámci inkriminovaného jednání.

K otázce nebezpečí recidivy jednání obžalovaného a zda by mohlo být případně eliminováno nařízenou léčbou, znalec uvedl, že osoby strukturované osobnostně jsou predisponovány k selhávání ve vztazích. Obžalovaný je nadprůměrně inteligentní, má schopnost sebereflexe, schopnost racionální kontroly svého jednání, nemusí se

uvádět do stavů snížené kontroly zábran. To je jeho svobodná vůle. Poruchy osobnosti jsou kontraindikací pro nařízení ochranné léčby, neboť osoba s poruchou osobnosti zásah vůči své osobnosti vnímá vždy negativně. Obžalovaný má nyní možnost uvědomit si, co se stalo a jednat se zvýšenou sebekázní a sebevýchovným úsilím, je to v jeho silách.

K otázce jaké jsou účinky dlouhodobého užívání xxx, který byl předepsán v dávkách na horní hranici znalec uvedl, že pokud by v době, kdy se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti, byl také pod vlivem xxx, což nebylo prokázáno, tak by to snižovalo v rámci komplikované opilosti, jak rozpoznávací, tak ovládací schopnosti. Na xxx a každý pacient je poučen lékařem, je zákaz požívání alkoholických nápojů. Pokud obžalovaný uvádí, že byl zvyklý na dávky osm miligramů xxx a přesto požíval alkohol, bylo to jeho svobodné rozhodnutí. Pokud sám o své vůli zneužíval xxx v dávkách špatného užívání, nikoliv dvou miligramů jak měl doporučeno, ale osmi miligramů, je to známkou závislosti. V předepsaných dávkách ve stanovených indikacích xxx zásadní negativní efekty nemá. Může být dlouhodobě ovlivněna pozornost, může být zvýšena reaktivita na alkohol. Tzv. paradoxní efekt u obžalovaného zjištěn nebyl.

Psycholog PhDr. Jiří Klose, PhD. taktéž u soudu doplnil své závěry. Omluvy obžalovaného poškozeným před soudem znalec hodnotí jako sekundární reakci na probíhající proces a určitou taktiku, jak se k věci postavit. I při vyšetření znalci lítost projevil, hovořil i o aspektu ohrožení, což znalec vyhodnotil jako primárně emocionální reakci, a nehodnotil ji z rozumového hlediska. Není důvod ke změně závěru posudku. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Jeho reakce na vnější podněty v předmětný den zapadá do schématu jeho zvládnání stresových podnětů. Je to styl jeho chování. Viktimogenní faktory v osobnosti obžalovaného dle znalce lze těžko posoudit, interakce mezi ním a skupinami osob, byla konfliktní. Znalec se nedomnívá, že následné jednání obžalovaného bylo ovlivněno událostí první, primární je posouzení komplikované opilosti, která sehrála klíčovou roli.

Obhajoba předložila soudu znalecké posudky k osobě obžalovaného a soud oba znalce slyšel. Psycholog PhDr. Karel Netík CSc. se ve svých závěrech nelišil od závěrů znalce dr. Klose. Osobnost obžalovaného hodnotil jako XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Obžalovaný byl nepřátelskému jednání vystaven v minulosti, při posuzovaném jednání nikoliv a naopak provokace přicházela z jeho strany. Znalec hovoří o naměstnaném vnitřním napětí a XXXXXXXXXXXX, což nakonec vedlo ke spuštění agrese. Stav do něhož se dostal užitím léků, piva a marihuany, pokud s tím měl zkušenosti již dříve, měl být schopen zvládnout. Obhajobu obžalovaného, že se bránil nepřátelskému prostředí, vysvětluje znalec XXXXXXXXXXXX. Velmi pravděpodobně, dle znalce, obžalovaný již předem čekal negativní reakci ze strany lidí a zbraň si vzal spíše na obranu. Znalec současně připustil úmyslné zkreslování skutečností ze strany obžalovaného.

Psychiatr MUDr. Zdeněk Kalvach ve svém posudku dospěl k závěru, že u obžalovaného zjistil XXXXXXXXXX, škodlivé užívání alkoholu a marihuany a v době jednání kvalifikovaného jako pokusy vraždy akutní intoxikaci alkoholem a marihuanou. XXXXXXXXXX. Znalec u hlavního líčení odstranil rozpor z písemně podaného posudku a konstatoval, že obžalovaný v době páchaní trestné činnosti mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a mohl je ovládnout, byť na závěrečný dotaz obhájce opětovně připouští schopnost obžalovaného ovládat své jednání u skutků ad 1,2 rozsudku za sníženou podstatně. Psychiatrické léčení obžalovaného je vhodné, ale obtížně realizovatelné pro jeho krajně negativní zkušenosti s pokusy o ni v minulosti. Za paradoxní účinky farmak znalec považuje pouze facilitaci agresivního chování xxx v těle obžalovaného, vysvětluje to interakcí xxx s alkoholem, opačný vliv mohla mít marihuana. XXXXXXXXXXXXXX. Při posuzovaném jednání měl zbraň a odvážil se proto jednat agresivně, efektivně se ubránit a pomstít za utrpená příkoří z minulosti.

Obě místa činu byla zadokumentována a fotografována. Při ohledání podchodu na xxx xxx byla zajištěna střela z nábojnice, bylo zjištěno, že podchod je dlouhý celkem 4260 cm, je vydlážděn. U xxx xxx u ul. xxx xxx, na místě, které označil sv.Š. a kde byl zadržen obžalovaný, byla zajištěna pistole Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, vč. xxx, včetně zásobníku. V zásobníku byl jeden náboj a jedna vzpříčená nábojnice. Na místě byly nalezeny osobní věci, peníze a doklady obžalovaného. Soud měl k dispozici fotodokumentaci z místa, kde byla zraněna poškozená L. Tato fotodokumentace souvisí s obhajobou obžalovaného, že střílel do křoví, za nímž, jak se domníval, nikdo nebyl a že v místě, odkud střílel, měl zakrytý výhled na skupinu dole sedících lidí. Soud fotodokumentaci svědkům i obžalovanému předkládal, jejich přesnější identifikace místa nebyla možná. Při hodnocení tohoto důkazu je zřejmé, že fotografie nejsou vypovídající, neboť nezachycují, ani nemohou zachytit celý prostor. Podstatné pro rozhodnutí soudu a vyvrácení obhajoby obžalovaného, je shodné tvrzení svědků L., M., N., Š., Š., Š. a Z., že obžalovaného při střelbě viděli. Viděli, že po určitou dobu pistolí mířil směrem na ně, své jednání doprovázel slovy, že míří na hlavu apod. a poté v podřepu, v pokleku vystřelil. Svědci F. a M. střelbu neviděli, ale potvrdili, že z místa, odkud obžalovaný střílel, bylo k ohništi vidět. V kontextu s těmito výpověďmi soud považuje za nadbytečný návrh obhajoby na provedení rekonstrukce činu na místě, za shodných vegetačních a světelných podmínek, nehledě na to, že po době více jak jednoho roku, mohou být podmínky (zejména co se vegetace týká) jiné.

Záznam hovoru z tísňové linky 158, souvisí s oznámením střelby u xxx xxx s tím, že střelec postřelil dívku. Z úředního záznamu zakročujících policistů PMJ bylo zjištěno, že obžalovaný při zadržení kladl značný odpor a policistům řekl, že pokud by nebyl odzbrojen, střílel by po všech lidech, kteří by jej naštváli.

Obžalovaný po zadržení vydal plastový sáček s lištovým uzávěrem s rostlinnou hmotou o hmotnosti 9,03 gramů, v níž byla odborným vyjádření z oboru chemie zjištěna přítomnost cannabinoidů včetně delta-9-tetrahydrokannabinolu v množství 0,98 gramů, které jsou charakteristické a jedinečné pro rostlinu konopí.

Z dopisu pana L. N. bylo zjištěno, že jeho syn J. N. zemřel dne xxx na plicní embolii, která vznikla v důsledku utržení krevní sraženiny z levé dolní končetiny, do které byl postřelen. Přílohou dopisu je kopie úmrtního listu.

Trestné jednání obžalovaného všemi skutky bylo u hlavního líčení prokázáno. Soud hodnotil provedené důkazy zejména v kontextu s obhajobou obžalovaného.

Obžalovaný svou obhajobu opřel především o tvrzení, že k jednání byl vždy vyprovokován verbálními ataky svědků, které v něm vzbudily obavu s fyzického útoku. Hájí se dále tím, že neměl v úmyslu někoho zranit, nevěděl, že pistole je střelbyschopná a že jeho výstřely byly výstřely varovnými, na nikoho nemířil. Obžalovaný popíral některé vlastní výroky, které svědci citují. Obhajoba obžalovaného je vyvrácena u obou skutků (ad 1, 2 rozsudku) řadou důkazů. Skutkový děj prokazují svědci a závěry znaleckého posudku z oboru soudního lékařství.

Ke skutku ad 1) všichni slyšení svědci shodně uvádějí, že to byl obžalovaný, kdo je oslovil a začal urážet. Ve výpovědích svědků jsou pouze nepodstatné rozpory, které se týkají času, kdy se střetli s obžalovaným a některých citací výroků obžalovaného. Tyto rozpory jsou vysvětlitelné jednak tím, že ne všichni svědci vnímali průběh střetu s obžalovaným shodně, dále vyplývají (rozpor v časových údajích) z odstupu doby od popisované události, do doby kdy o ní vypovídali. V podstatném se však svědci shodují. Vyvracejí tvrzení obžalovaného, že byl jedním z nich osloven s požadavkem, zda má cigaretu. Usvědčují ho, že jim vyhrožoval s pistolí v ruce a jejím použitím. Někteří ze svědků se domnívali, že se jedná o atrapu, svědek J. vypověděl, že se obžalovaného bál, svědek N. vypověděl, že obžalovaný mu z bezprostřední vzdálenosti mířil na hlavu, což potvrzují i svědci další. Vyslovené výhrůžky a použitá pistole, jako hrozba, byly důvodem, proč svědci N. a P. za obžalovaným šli do podchodu. Svědek P. uvedl, že chtěli od obžalovaného vysvětlení, proč jim vyhrožoval se zbraní, svědek F. použil výrazu, že za obžalovaným šli, aby mu „dali pár ran“. Další část děje, jednání obžalovaného v podchodu prokazují výpovědi svědků N. a P. a znalecký posudek z oboru soudního lékařství. Svědci vypověděli, že obžalovaný na ně mířil přímo, pistoli sklonil jen tolik, že střelil svědka N. pod koleno. Tvrzení obžalovaného, že střílel na výstrahu do země a ke zranění svědka N. došlo odražením střely od pevných dlaždic na zemi, vyvrací také znalec. Pokud by ke zranění došlo odraženou střelou, průběh střelného kanálu by byl jiný. Střela by se nárazem na dlažbu deformovala a způsobila více devastující poranění, nikoliv průstřel, jaký byl zjištěn u poškozeného. Již

v souvislosti se skutkem ad 1) rozsudku se soud vypořádal s obhajobou obžalovaného, že se domníval, že zbraň, kterou použil, byl poplašňák. Tuto jeho obhajobu vyvrací zjištění, že obžalovaný nalezenou pistolí prohlížel, vyndal z ní zásobník, viděl náboje v něm vložené. Rozdíl mezi náboji do střelby schopné zbraně a tzv. poplašňáku je natolik zřejmý, zejména pro absenci kulky u náboje do poplašné zbraně, že i laik je schopen jej rozlišit. Obžalovaný musel vědět jaký typ pistole má v držení. Popsaná skutková zjištění vedla soud k právní kvalifikace tohoto skutku. Obžalovaný svým jednáním naplnil objektivní i subjektivní znaky zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku. Pouze skutečnost, že nelze bez pochyb prokázat příčinou souvislost mezi zraněním poškozeného J. N. ze dne 27.6.2011 a jeho smrtí dne xxx, s odkazem na závěry znalce shora, zůstalo jednání obžalovaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný nejprve na náměstí poškozenému N. mířil pistolí z bezprostřední vzdálenosti na hlavu, zbraní mířil i na ostatní osoby, zde se nacházející a vyhrožoval jim použitím pistole. Po chvíli, v podchodu nejprve mířil na oba zde přítomné svědky N. a P. nejméně tři sekundy rovně, jak svědek P. vypověděl a poté bez jakéhokoliv varování střelil na vzdálenost několika metrů svědka N. do nohy. Bylo pouhou náhodou, tak jako u skutku ad 2) rozsudku, že obžalovaný poškozeného střelil „pouze“ do nohy. Místo kde střílel, světelné podmínky zde (bylo pouze šero), vzdálenost na jakou střílel, jsou skutečnosti, které opravňují závěr, že obžalovaný jednal s rozmyslem a s vědomím, že následek, který může způsobit, je smrt osoby, na níž vystřelil.

V souvislosti s oběma skutky ad 1), 2) rozsudku se zabýval soud kvalifikovanou formou úmyslného jednání, rozvahou. Rozvahou se rozumí, že pachatel zváží své jednání a na základě takového rozhodnutí jedná. Obžalovaný odešel z domova se zbraní, rozhodnut ji použít a v obou případech ji použil s rozmyslem. V podchodu u xxx xxx i později u xxx xxx, nejprve na poškozené mířil, posléze vystřelil. Ani v jednom případě obžalovaný neužil zbraň v náhlém hnutí mysli, či v afektu a ani v jednom skutku při obraně. Obžalovaný jednal s rozmyslem, již při odchodu z domova, když si pro posílení svého sebevědomí vzal zbraň, zvážil okolnosti jejího použití a z hlediska svědčícího pro úmyslné usmrcení jiného, zvolil vhodný prostředek, kterým bezpochyby střelná zbraň je. Obžalovaný věděl jaký následek jeho jednání může způsobit, věděl, že zbraň, kterou užil, je střelby schopná.

Skutková zjištění ke skutku 2) rozsudku jsou, dle závěru soudu, nezpochybnitelná. I zde je obhajoba obžalovaného vyvrácena řadou výpovědí svědků, které jsou konstantní a shodné. Svědci shodně popisují jednání obžalovaného, počínající tím, že ukázal pistolí ve společnosti, která ho, byť nebyl zván, přijala a doznal předchozí útok se zbraní. Svědci shodně vypovídají o agresivních výrocích obžalovaného, o jeho výhrůžkách, že bude střílet, že míří konkrétní osobě na hlavu a následné střelbě. Tyto výpovědi vyvrací obhajobu obžalovaného, že střílel mimo ně, do křoví, že neviděl, kam střílí. Svědci viděli obžalovaného, jak na ně míří z místa, odkud viděl na všechny osoby, sedící u ohniště,

tudíž i obžalovaný viděl je, což je svědky prokazováno. Také následná střelba na poškozeného Š. je svědecky prokázána a vyvrací obhajobu obžalovaného, že k ní došlo při potyčce mezi ním a poškozeným. Svědci Š., Š. a K. viděli obžalovaného mířit pistolí na poškozeného Š., svědci M. a Š. výstřel slyšeli. Poškozený byl střelen do zad z bezprostřední blízkosti, což vyvrací obhajobu obžalovaného, že k výstřelu došlo, když se s poškozeným o pistoli přetahoval, či dokonce, jak tvrdí obžalovaný, si svědek Š. zranění způsobil sám. Soud tento skutek kvalifikoval shodně jako obžaloba, jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. a), h) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. I tímto jednáním obžalovaný naplnil objektivní i subjektivní znaky zločinu vraždy. Obžalovaný postupně postřelil dvě osoby, skutek spáchal opětovně, když krátce předtím střílel po poškozeném N. Obžalovaný věděl, že pistole je střelbyschopná, dokonce to krátce předtím řekl před svědky a věděl, že způsobem, jakým útočil na poškozené L. a Š., je může usmrtit. Zejména střelba na poškozenou L., kdy obžalovaný zaujal pozici, ve které mohl střílet s rozmyslem, svědčí o jeho úmyslu a srozumění s následkem, který může způsobit. Střelbou na poškozeného Š. se obžalovaný pokusil zabránit, aby jím byl odzbrojen a zadržen. V neposlední řadě úmysl obžalovaného prokazuje jeho výrok před zasahujícími policisty, že pokud by nebyl odzbrojen, střílel by dál. Bylo pouhou náhodou, že nedošlo k takovému zranění poškozených, které by přivedilo jejich smrt.

Jednání obžalovaného spočívající v neoprávněném držení střelbyschopné pistole, soud shora hodnotí a kvalifikuje je jako přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku.

Otázkou trestní odpovědnosti obžalovaného za všechny stíhané skutky se zabývali znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Znalci konstatovali, že obžalovaný jednal ve stavu komplikované opilosti, která podstatně snížila jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, současně konstatovali, že obžalovaný mohl na základě svých předchozích zkušeností, kdy souběžně a dlouhodobě užíval léky, alkohol a marihuanu, stav ve kterém dne 27.6.2011 jednal, předpokládat. Znalci současně hodnotí osobnost obžalovaného, jeho intelekt, který je dostatečně vysoký, aby mohl své stavy posoudit, své jednání ovládat. Posledně uváděné závěry znalců byly argumentací k hodnocení prognózy resocializace jako dobré a k tomu, že znalci nenavrhují ani uložení ochranné léčby, případně je znalci přibrání obhajobou, považují „pouze“ za obžalovanému přínosné. Soud ochranné léčení neukládal, bude v budoucnu pouze na úvaze obžalovaného, případně součinnosti jeho nejbližších, zda obžalovaný bude schopen přijmout a podrobit se léčbě psychiatrů. Soud považuje obžalovaného za stíhané trestné jednání plně odpovědného. Jeho tvrzenou fobii z napadání znalci označují za paranoiu, nemající vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Jak je uvedeno shora, obhajobou přizvaný psycholog se ve svých závěrech shoduje se znalcem přibraným v přípravném řízení. Při hodnocení závěrů obou psychiatrů, soud se opírá o závěry



znalce přibráného v přípravném řízení. Závěry obhajobou přizvaného psychiatra o podstatném snížení ovládacích schopností obžalovaného ve vztahu k jednání kvalifikovanému jako pokus vraždy hodnotí soud jako neobjektivní. Znalec je opírá o tvrzení, že obžalovaný jednal v reakci na jemu nepřátelské jednání, které prokázáno nebylo.

Z rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, což je hodnoceno jako polehčující okolnost. Obžalovanému dále polehčuje, že poškozeným L. a Š., v době konání hlavního líčení, uhradil jimi vyčíslenou škodu. Výpověď obžalovaného, byť skutky samé nepopírá, nelze s ohledem na její obsah považovat za okolnost polehčující. Ostatní zjištěné skutečnosti, četnost útoků obžalovaného se zbraní vůči poškozeným, bezdůvodnost takového jednání, jednání s rozmyslem, jsou okolnostmi přitěžujícími. Povaha a závažnost jednání obžalovaného vykazuje znaky vysoce nebezpečného jednání, obžalovaný napadl společnost i zákonem významně chráněný zájem, kterým je lidský život. Soud ukládal obžalovanému za použití § 43 odst.1 trestního zákoníku úhrnný trest v rámci trestní sazby § 140 odst.3 trestního zákoníku. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán a prognóza jeho resocializace se jeví jako příznivá, považuje soud za dostatečný trest, trest na spodní hranici zákonné trestní sazby, trest odnětí svobody v trvání 15ti let. Stejnou úvahou se řídil soud při rozhodnutí dle § 56 odst. 3 trestního zákoníku o zařazení obžalovaného pro účely tohoto trestu do věznice s ostrahou. Ve věznici s ostrahou lze účelu trestu, u dosud netrestaného obžalovaného, i s ohledem na jeho osobnostní rysy, snáze dosáhnout, než v nejpřísnějším typu věznice.

Podle § 70 odst.1, písm.a) trestního zákoníku soud obžalovanému uložil trest propadnutí samonabíjecí pistole zn. Walther mod. 5, ráže 6,35 Browning, výr. číslo xxx, se zásobníkem, jedním kusem náboje a jedním kusem nábojnice, neboť se jedná o věc, které bylo užito ke spáchání trestného jednání. O zajištěné marihuaně soud rozhodne mimo hlavní líčení, neboť v daném případě se nejedná o věc, jež by splňovala podmínky pro postup podle § 70 trestního zákoníku.

Kromě poškozených L. a Š. se k trestnímu řízení včas a řádně připojily Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s částkou 28 537,- Kč a Vojenská zdravotní pojišťovna ČR s částkou 6 062,- Kč. Obě pojišťovny doložily, že se jedná o úhradu nákladů spojených s léčením poškozených, o jejich nároku nebylo pochyb a podle § 228 odst.1 trestního řádu je obžalovaný povinen tuto škodu uhradit.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání a to do **o s m i** dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 21. listopadu 2012

JUDr. Marie **M a r k o v á**  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

